

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2138/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Тодорић, адвокат у ..., против туженог ЈП Електропривреда Србије, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4839/21 од 30.11.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж1 4839/21 од 25.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 09. новембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4839/21 од 30.11.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж1 4839/21 од 25.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4839/21 од 30.11.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж1 4839/21 од 25.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 2П1 3336/19 од 22.01.2020. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине исплати износ од 71.923,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.04.2017. године до коначне исплате и обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 2.376,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4839/21 од 30.11.2021. године, исправљеном решењем истог суда Гж1 4839/21 од 25.05.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда, те је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одбијен захтев тужиоца за исплату новчаног износа по основу мање исплаћене отпремнине, услед застарелости. Примена одредаба Закона о раду у вези карактера потраживања, као и примена материјалног права о застарелости потраживања, не захтева ново тумачење права, као ни разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ревидент не указује на другачије одлуке Врховног касационог суда у вези примене меродавних норми које регулишу застарелост потраживања. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Зато је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба је поднета дана 14.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 71.923,00 динара, што представља динарску противвредност од 612,02 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Зато ревизија није дозвољена према општем правилу из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Дозвољеност ревизије тужиоца не постоји ни по члану 441. Закона о парничном поступку, будући да предмет спора није у вези са постојањем, заснивањем или

престанком радног односа. Тужба за предмет има заштиту права из радног односа, али предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, те се не ради о спору по члану 441. Закона о парничном поступку.

Сходно наведеном, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић